

na činné podle § 8 zák. učit. č. 104/1926 Sb. podle obce, v níž jest jeho trvalé působíště jakožto učitele. Stanoví-li proto prov. výnos min. škol. ze 4. listopadu 1927 č. 123.439-I v bodu 29, že za změnu trvalého služebního působíště učitelova jest pokládati i jmenování okr. škol. inspektorem, není ustanovení to v souhlasu se zákonem, což platí také o nař. výnosu o tento předpis se opírajícím.

Za tohoto stavu věci nebylo již ani třeba zabývat se otázkou, co vyrozumívati jest »služným« v cit. shora ustanovení odst. 10 § 33 zák. č. 17/1873 z. z. čes., když lze věc dnes na spor vznesenou rozřešiti již podle předpisů učit. zák. č. 104/1926 Sb., resp. zák. č. 103/26 Sb. a podle povahy postavení okr. škol. inspektorů, jak se podává ze shora uvedených předpisů zákona o dozoru ke školám.

Č. 11.245.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní:
 * Odhláška podle § 17 z. č. 221/1924 Sb. není neplatnou a právně bezúčinnou proto, že není podepsána tak, jak znamenati jest firmu podle firemního rejstříku.

(Nález ze dne 28. dubna 1934 č. 8688.)

Věc: Firma Lazar B. v M. proti zemskému úřadu v Užhorodě o náhradu podpůrného nákladu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Okr. nemoc. pojišťovna v Mukačevě platebním výměrem ze 4. října 1930 zavázala st-le podle § 20 zák. č. 221/24 Sb. ve znění zák. č. 184/28 Sb. k zaplacení podpůrného nákladu za Ivana G. v úhrnné částce 912 Kč. Měst. notářský úřad v Mukačevě odvolání Lazara B. nevyhověl a platební výměr potvrdil v podstatě z důvodu, že při jednání v přítomnosti obou stran provedeného bylo konstatováno, že pojistný poměr Ivana G. byl se všemi právními důsledky zrušen odhláškou, podepsanou razítkem firmy odvolatele s notifikací, a pojišťovnou přijatou dnem 18. listopadu 1929, takže zmíněný, když dne 8. května 1930 nastal pojistný případ, nebyl zaměstnavatelem k pojištění přihlášen, což se stalo teprve dne 23. června 1930 s tím, že ten po právu nový pracovní poměr započal dne 19. listopadu 1930 a tak pojišťovna právem požaduje podpůrný náklad podle § 20 odst. 2 poj. zák.

Dalšímu odvolání st-lovu nevyhověl zem. úřad v Užhorodě nař. rozhodnutím, a to z důvodů výměru I. stolice, k nimž dodal: »Předpisy obchodního zákona o závaznosti podpisu firmy vztahují se pouze na obchodní úkony, vůči okr. nemoc. pojišťovně měly by platnosti pouze v případě, kdybyste byl této zaslal svůj řádně ověřený podpis s požádáním, aby jiného způsobu podpisu Vaší firmy neuznávala. Jinak nemůže okresní pojišťovna znáti způsob podpisování Vaší firmy a neměla také důvodu odhlášku opatřenou Vaším firemním razítkem pokládati za neúčinnou nebo za falsifikát.«

O stížnosti uvažil nss toto:

Na sporu jest jediné otázka, zdali žal. úřad právem usoudil, že odhlášení Ivana G. z pojištění u okr. nemoc. pojišťovny v Mukačevě ke dni 18. listopadu 1929 jest právně účinné. Po této stránce stížnost hájí názor, že platnými jsou jediné ta písemná podání stěžující si firmy, jež byla opatřena řádným označením firmy dle firemního rejstříku. Jestliže tudíž odhláška z 18. listopadu 1929 byla opatřena toliko razítkem firmy bez podpisu oprávněné osoby, bylo to podle názoru stížnosti totéž, jako by vůbec podána nebyla, takže byla stěžující si firmou právem označena za neplatnou a právně neúčinnou.

Námítku takto formulovanou neuznal nss důvodnou.

O odhlašování pojištěnců ze sociálního pojištění u nemoc. pojišťovny a o náležitostech odhlášky má zákon pojištění to upravující své vlastní předpisy. Podle § 17 zák. z 9. října 1924 č. 221 ve znění zák. z 8. listopadu 1928 č. 184 Sb. jest zaměstnavatel povinen přihlásiti u příslušné nemoc. pojišťovny osoby u něho zaměstnané, jež podléhají pojistné povinnosti, nejpozději šestého dne ode dne, kdy pojištěnec počal vykonávati práce nebo služby povinně pojištěné, a odhlásiti je v téže lhůtě ode dne, kdy pojištěnec přestal je vykonávati. Podle § 18 odst. 3 musí odhláška obsahovati udání potřebná k tomu, aby byla zjištěna totožnost odhlášené osoby a den, kdy pojištěnec přestal vykonávati práce nebo služby povinně pojištěné.

Cit. zákon jiných ustanovení o obsahu odhlášky nemá, zejména nestanoví nikde, že by odhláška byla neplatnou a právně neúčinnou, byla-li opatřena jen razítkem firmy bez podpisu oprávněné osoby. Podle uvedené normy záleží pouze na tom, aby odhláška pocházela od zaměstnavatele. Je-li tomu tak, jest pro účinnost odhlášky nerozhodno, zda a jak je podepsána. Právem proto žal. úřad zamítl jako bezvýznamný poukaz stěžující si strany na předpisy obch. zák. o znamenání firmy.

Za odhlášku podle § 17 jest pokládati i takovou odhlášku, kterou sice neučinil zaměstnavatel sám, ale která se stala s jeho vědomím a souhlasem, nebo kterou zaměstnavatel dodatečně schválil, což se může na příklad státi i tím, že přestal platiti za odhlášenou osobu pojistné. Odhlášku pojištěnce nemůže ovšem platně učiniti osoba od zaměstnavatele rozdílná bez jeho vědomí a proti jeho vůli (srov. Boh. A 9684/32.)

St-1 během správního řízení před I. stolicí sice uvedl, že »kritická odhláška byla asi vystavena podvodem«, toto své tvrzení však blíže nevyvětlil a nedokazoval a v odvolání z výměru I. stolice je již neopakoval. Také ve stížnosti podané se již tak nehájí.

Č. 11.246.

Zaměstnanci veřejní. — Školství. — Řízení správní: Proti rozhodnutí zemského úřadu (zemského presidenta) o platových nárocích profesora zemské hospodářské školy je přípustno odvolání na min.

(Nález ze dne 28. dubna 1934 č. 8689.)